

ophæves, og at de Opgaver, der hidtil har været henlagt til denne Institution, fremtidig fordeles mellem Invalideforsikringsretten og Sygekasseinspektøren, saaledes at Foretagelsen af Helbredelsesforanstaltninger samt Kontrollen af Rentenyderes fortsatte Berettigelse til at oppebære Invalidrente under Hensyn til Helbredstilstanden og Erhvervsevnen henlægges til Invalideforsikringsretten. Direktionens øvrige Beføjelser, herunder Kontrollen med, at de forsikrede opfylder Lovens Betingelser for at være invalideforsikrede, samt Administrationen af Invalideforsikringsfondens økonomiske Mellemværende med de forsikrede, Rentenyderne, Sygekasserne, Forsikringsselskaberne, Kommunerne og Staten, henlægges til Sygekasseinspektøren.

Ved Udarbejdelsen af de dertil sigtende Bestemmelser i Forslaget har man i Overensstemmelse med Administrationskommissionens Udtalelser herom haft Opmærksomheden henvendt paa at skabe Betingelser for et nært Samarbejde mellem Sygekasseinspektoratet og Invalideforsikringsretten, saaledes at enhver Form for Dobbeltarbejde med Hensyn til Journalføring, Kartoteksystem m. m. kan undgaas. Ministeriet har derhos, for yderligere at forenkle Administrationen, foreslaaet en Indskrænkning af Antallet af Rettens Medlemmer. Det maa antages, at der ved de foreslaaede Ændringer af Administrationen, — med Hensyn til hvilke et særligt Normeringsforslag vil blive fremsat —, vil kunne indvindes en Besparelse paa ca. 50 000 Kr. om Aaret, hvortil kommer, at det er Ministeriets Agt administrativt at søge gennemført en Nedsættelse af Udgifterne til Lægeundersøgelse af de forsikrede, hvorved der formenes at kunne indvindes en Besparelse paa ca. 60 000 Kr. Endvidere har man ved en Tilføjelse til Lovens § 13 foreslaaet, at de Personer, som der tilkendes Invalidrente, helt eller delvis skal bære de med Renteansøgningernes Behandling forbundne Udgifter til Lægehonorarer m. v. Der vil herved kunne opnaas en Besparelse af Administrationsudgifterne paa ca. 160 000 Kr.

Endelig maa det antages, at der ved den foreslaaede ændrede Affattelse af § 14, 1ste Stk., sidste Pkt., hvorefter den med Begæringen om Invalidrente følgende Lægeerklæring altid skal betales af den forsikrede selv, vil kunne bespares ca. 40 000 Kr. for Staten.

Ialt skulde der saaledes, hvis nærværende Forslag ophøjes til Lov, kunne opnaas en Besparelse for Staten paa ca.

2,1 Mill. Kr. Hertil kommer den Besparelse, der vil blive en Følge af en skærpet Kontrol med Invalidere rentenyderne.

Medens de Ændringer i Invalideforsikringsloven, som gennemførtes ved Lov Nr. 93 af 29. Marts 1924, ikke var saa betydelige, at man ansaa det for nødvendigt at indarbejde dem i Invalideforsikringsloven og lade denne optrykke, er de Ændringer, som nærværende Forslag vil medføre, saa omfattende og af saa stor Betydning, at de formentlig nødvendigvis maa medføre en saadan Optrykning. Da det under disse Omstændigheder skønnes rigtigst ogsaa at sammenarbejde Lovene af 29. Marts 1924 med Invalideforsikringsloven, har man gjort dette. Sidstnævnte Lovs Bestemmelser er derfor foreslaaet optaget under de Paragraffer i Invalideforsikringsloven, hvor de efter deres Indhold hører hjemme. Hvad særlig angaar nævnte Lovs Bestemmelser om Adgangen for kronisk syge og lign. til Optagelse i Invalideforsikringen, har man foretaget nogle Ændringer i Overensstemmelse med et af Invalideforsikringsretten og Sygekasseinspektøren derom fremsat Forslag, jfr. Bemærkningerne nedenfor til § 1 samt Rettens som Bilag 1 aftrykte Erklæring.

Endelig har man i Udkastet medtaget ganske enkelte Forslag om yderligere Ændringer, som ikke nødvendigvis er foranvænte Grunde. Der er dog ikke her Tale om nogen systematisk Revision af Lovene, men kun om Tilføjelse af enkelte Bestemmelser, som Invalideforsikringsretten og Invalideforsikringsfonden ved Lovens Gennemførelse i Praksis særlig har følt Savnet af og derfor har anset det for ønskeligt at faa gennemført.

Samtlige Ændringer, bortset fra de af Lovene af 29. Marts 1924 følgende, er trykt med Kursiv.

Til § 1.

I nærværende Paragraf er sammenarbejdet Bestemmelserne i Lov Nr. 253 af 6. Maj 1921 § 1, og Lov Nr. 93 af 29. Marts 1924 § 1. Bestemmelsen i Lovene af 29. Marts 1924 § 1, 4. Stk. om, at Invalideforsikringsrettens Afgørelser er endelige, er dog udeladt under Hensyn til den nedenfor omtalte almindelige Bestemmelse om, at Invalideforsikringsrettens Afgørelser er endelige, jfr. Forslagets § 12.

Naar man i 3. Stykke har tilføjet „eller Aandssvaghed“, er dette ikke en Realitetsforandring, men kun en Tydeliggørelse.

2.—4. Stykke i § 1 i Lovene af 29. Marts 1924 er erstattet med Lovforslagets § 1,